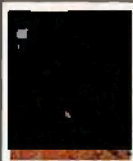

La setmana

DEL 28 DE FEBRER AL 6 DE MARÇ

SANT LLORENÇ DE CERDANS
Diumenge 6. 15 h. Pels carrers del poble. Festa de l'Os. Carnestoltes tradicional del Vallespir.

LLEIDA
Diumenge 6. 17 h. Al Camp d'Esports. Partit de la Lliga de Futbol. Unió Esportiva Lleida-Reial Madrid CF.

BORRIOL
Dijous 3. 17h. Campus de la Universitat Jaume I. Presentació de l'Informe Delors. A càrrec de Víctor Fuentes.

CASTELLO
Diumenge 6. Matí. Romeria de les Canyes des de Castelló a l'ermita de la Magdalena. Acte central de les festes.

VALÈNCIA
Dissabte 6. 10 h. nit. Sala Zeppelin. Concert de Lax N'Busto. (Entrevista amb aquest grup a la pàgina 88).

DEMARCATIÓ DE VALÈNCIA
Dimecres i dijous. Vaga d'hosteleria convocada per l'UGT i CC OO en els hotels de la ciutat i les comarques.

ALACANT
Dilluns 28. 20'15 h. Aula de Cultura de la CAM. Debat sobre "Àfrica en crisi". Amb Josep M. Tortosa i Josep Vargas.

PERPINYÀ
Divendres 4. 18 h. Palau dels Reis de Mallorca. Obertura de l'exposició antològica del pintor Modest Cuixart.

BELLATERRA
Dimecres 2. 15'30 h. Sessió del Seminari de Comunicació Científica.

BARCELONA
Dijous 3. 10'30 del matí. Vila de Gràcia. Cercavila de Sant Medir. 30 colles repartiran 145.000 quilos de caramels.

PALMA
Divendres i dissabte. A la Fundació la Caixa. Jornades sobre la Ràdio i la Televisió. Amb Luis del Olmo i altres professionals.

LA VILA JOIOSA
Fins dilluns 28. A la Casa de la Cultura. Exposició d'art geomètric i constructivista. (Article a la pàgina 90).

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93 / 323 35 41

LONDRES

Dimarts 1. 18'00 h. The Bruton Street Gallery. Inauguració de l'exposició "Santiago Calatrava, Recent Projects".

MOSCOU

Dimecres 2. Partit de Futbol de la Lliga de Campions Spartak-FC Barcelona. Informació al 7 095 264 6510

DUBLÍN

Dilluns 28. Celebració de la Conferència anual del partit independentista irlandès Sinn Feinn.

ESTOCOLM

Dilluns 28. Vuitè aniversari de l'assassinat del primer ministre suec Olof Palme. Es faran diversos actes.

HÈLSINKI

Dimarts 1. Presa de possessió del nou president de Finlàndia Marti Ahtisaari.

BRUSSEL·LES

Dimarts 1. Acaba el termini per a les negociacions amb els països de l'EFTA sobre la incorporació a la Unió Europea.

El nou paper de l'OTAN

Els darrers moviments de l'OTAN, la CE i Rússia a l'ex-Iugoslàvia han evidenciat el perill de repartir-se zones d'influència. Ho analitza Josep-Enric Garcés.

Un aparell militar no sobreviu sense una missió. Desapareguts el Pacte de Varsòvia i l'URSS, quin és la raó de ser de l'OTAN? O es troba un enemic o els estats membres seran temptats de recuperar llur independència.

Iugoslàvia, fundador del Moviment de Països no Alineats, travessa la guerra freda sense caure en l'esfera d'influència de l'OTAN o del Pacte de Varsòvia. En 1991-92, la intervenció estrangera va contribuir a destruir l'estat federal iugoslau, l'enfonsament d'aquest ha submergit els seus pobles en la guerra civil, com se sabia per endavant. Tots veuen els horrors de la guerra, però pocs s'adonen que aquesta segueix a una intervenció estrangera que s'omet. Com en el cas d'Espanya en 1936-39, una etapa vers la guerra general que va seguir.

Una bomba de l'OTAN sobre Sarajevo era prou, el 21 de febrer passat, per consumir un fet que justificava l'OTAN. Calia una bomba per fer palès que el perímetre marcat pels articles 5 i 6 del Pacte Atlàntic de 1949 era ampliat, i l'estatut "defensiu" canviat per l'"ofensiu" fora d'àrea. *Out of area or out of business.* Calia la bomba per mostrar que l'OTAN entrava a Europa oriental. La bomba donava una lliçó als qui –en 1991, com abans en 1941– han resistit el *diktat* de dissolució de l'estat iugoslau. Aqueixa bomba havia de mostrar el foc real de l'OTAN sense haver estat prèviament atacada, per demà fer-ho sobre pobles d'altres continents. Caiet a Bòsnia, la bomba era políticament adreçada vers Moscou, per exemple. També vers qui pensara que, acabada la guerra freda, els estats europeus podrien concebir Europa sense la tutela i direcció dels Estats Units. L'OTAN bombardejava també qualsevol projecte d'una Europa independent dels Estats Units.

La tragèdia humana de la guerra local és el pretext per al "gran joc" de les potències. L'últimàtum del 9 de febrer enfrontava l'OTAN amb una de les tres parts, la sèrbia. L'últimàtum eixia d'una iniciativa conjunta dels Estats Units i França. Com que París no donava un

Els Cascos Blaus estan desplegats a Bòsnia. Fins ara, però, el seu paper ha estat molt testimonial.

pas semblant sense acord d'Alemanya (l'eix París-Bonn és viu), Washington mobilitzava l'OTAN de la mà de la política germànica cap als Balcans i l'Est. Cosa que despertava la política de Gran Bretanya i Grècia –oposades des de fa un segle a l'hegemonia germànica–, que tractaren d'evitar l'últimàtum. L'entesa Bonn-París-Washington marginava Londres i Moscou de l'Europa central i oriental. Grècia responia tancant el seu territori per l'operatiu de l'OTAN, i el primer ministre britànic, John Major, es presentava a Moscou per coordinar-se amb Rússia. Primera fractura dins l'OTAN.

En l'empenta, els Estats Units reconeixen, el mateix 9 de febrer, l'ex-república iugoslava de Macedònia. Grècia replica el 16 prohibint a aquesta l'accés al port de Salònica –única via al mar–. Alemanya donava suport a Macedònia i feia protestar a la resta de la Comunitat Europea contra Atenes. Primera gran fractura dins la CE.

Dijous 17, Rússia convencia els serbis de Bòsnia de retirar l'artilleria de Sarajevo i anunciava que hi enviava 400 sol-

datos sota bandera de l'ONU. Divendres 18, el cap de les Forces Aèries de Rússia, general Piotr Deinekine, anava a la televisió per fer conèixer que "la primera bomba llançada per un avió de l'OTAN [a Sarajevo] significaria l'inici de la guerra a Europa". Primera gran fractura de l'entesa paneuropea des del 1989.

L'OTAN no va poder deixar caure una bomba en l'hora de l'últimàtum. Una nova guerra general intraeuropea, calenta o freda, pot esclatar o no. Amb ultimàtums semblants han començat les tres que al llarg del segle XX han destrossat Europa. Està el poble rus prou motivat per assumir les conseqüències de mobilitzar-se per Sarajevo, pels "eslaus del sud"? Quin general va a la televisió a anunciar el risc de guerra si l'opinió pública no hi és sensibilitzada, predisposada?

Cal apuntar a les causes originàries. La política de repartir els pobles en zones d'influència ens porta a això. A intervencions obertes o soterrades, aliment de guerres locals que poden esdevindre un assaig, o etapa, d'una guerra hegemònica no necessàriament volguda.

Joan-Enric Garcés